

*2023-1-HU01-KA210-SCH-000152236 - Get Away From The Screens, Be With Nature:
Play and Discovery in Children's Lives*

2. Hareketlilik Değerlendirme Raporu

Bu değerlendirme raporu, proje kapsamında gerçekleştirilen ikinci uluslararası hareketlilik olan “Detox: Creative Art Events” faaliyetinin sonuçlarını sunmaktadır. Hareketlilik, aşırı ekran kullanımını azaltmak, öğrencilerin duygusal iyi oluşunu desteklemek ve anlamlı sanatsal deneyimler aracılığıyla çevrimdışı katılımı güçlendirmek amacıyla yaratıcı, sanat temelli etkinliklerin pedagojik araçlar olarak kullanılmasına odaklanmıştır.

Değerlendirme, katılımcıların bilgi düzeylerinde, özgüvenlerinde ve pedagojik hazırbulunuşluklarında meydana gelen değişimleri ölçmek amacıyla hazırlanmış yapılandırılmış bir girdi (hareketlilik öncesi) ve çıktı (hareketlilik sonrası) anketine dayanmaktadır. Anketler, öğretmenlerin ekran bağımlılığına ilişkin anlayışlarını, yaratıcı ve sanatsal yöntemleri eğitim uygulamalarında kullanabilme becerilerini, ayrıca sanat temelli etkinlikleri motivasyonu, duygusal ifadeyi ve grup katılımını desteklemek için kullanma konusundaki özgüvenlerini incelemiştir.

Analiz, sorular bazında yapılandırılmış olup, katılımcıların hareketlilik öncesi ve sonrası yanıtlarını karşılaştırmakta ve gözlemlenen değişimleri nitel ve nicel açıdan yorumlamaktadır. Değerlendirmede özellikle sanat temelli öğrenmenin pratik uygulanabilirliğine, dijital detoks süreçlerinde yaratıcılığın rolüne ve katılımcıların öğrendikleri yöntemleri kendi kurumsal bağlamlarına entegre etme konusundaki hazır hissetme düzeylerine özel vurgu yapılmaktadır.

Soru 1

Girdi: *“Ekran bağımlılığının psikolojik ve davranışsal belirtilerine aşınayım.”*

Çıktı: *“Artık ekran bağımlılığının nedenleri ve bununla başa çıkmaya yönelik pedagojik yöntemler hakkında daha derin bir anlayışa sahibim.”*

Girdi anketi sonuçları, hareketliliğin başlangıcında katılımcıların ekran bağımlılığının psikolojik ve davranışsal belirtilerine ilişkin öz değerlendirmeye dayalı bilgi düzeylerinin orta seviyede olduğunu ve grup genelinde henüz tutarlı olmadığını göstermektedir. Bu soruya tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir; bu da eksiksiz bir başlangıç (baseline) veri seti sağlamaktadır. Yanıtların dağılımına bakıldığında 5 katılımcının “Katılmıyorum”, 8 katılımcının “Kararsız / kısmen katılıyorum”, 3 katılımcının ise “Katılıyorum” seçeneğini işaretlediği görülmektedir; “Kesinlikle katılıyorum” seçeneğini işaretleyen katılımcı bulunmamaktadır. Bu dağılım, ekran bağımlılığı konusunun katılımcıların mesleki bağlamlarında açıkça önemli olmasına rağmen, birçok katılımcının somut psikolojik ve davranışsal belirtileri tanıma konusunda henüz istikrarlı bir güvene sahip olmadığını göstermektedir. Yüksek sayıdaki kararsız yanıt, katılımcıların konuya dair kısmi bir farkındalığa sahip olduklarını, ancak bu bilginin henüz sistematik ve tam olarak gelişmiş olmadığını ortaya koymaktadır.

Çıktı anketi sonuçları, hareketliliğin sonunda açık ve ölçülebilir bir gelişme olduğunu göstermektedir. Çıktı ifadesi, odak noktasını yalnızca belirtileri tanımaktan, ekran bağımlılığının nedenlerini ve buna yönelik pedagojik müdahale yöntemlerini daha derinlemesine anlamaya doğru genişletmektedir. Bu soruya da tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir. Yanıtlar belirgin şekilde olumlu yönde değişmiştir: yalnızca 1 katılımcı “Katılmıyorum”, 4 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum”, 8 katılımcı “Katılıyorum” ve 3 katılımcı “Kesinlikle katılıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Başlangıç verileriyle karşılaştırıldığında, olumsuz ve kararsız yanıtların azalması ve olumlu yanıtların belirgin şekilde artması, katılımcıların hareketlilik sonunda konuya ilişkin daha güvenli ve yapılandırılmış bir anlayış geliştirdiklerini açıkça göstermektedir.

Girdi ve çıktı sonuçları karşılaştırıldığında, gerçekçi ve tutarlı bir gelişim süreci gözlemlenmektedir. Başlangıç durumu, kararsız yanıtların baskınlığı (8/16) ve görece yüksek düzeydeki olumsuz görüşlerle (5/16) belirsizlik ve parçalı bilgiyle karakterize edilmiştir. Hareketliliğin sonunda ise olumlu yanıtlar baskın hâle gelmiş; 16 katılımcının 11’i (8 “Katılıyorum” + 3 “Kesinlikle katılıyorum”) açık biçimde olumlu görüş bildirmiş, olumsuz yanıtlar ise neredeyse tamamen ortadan kalkmıştır (5’ten 1’e düşmüştür). Bu değişim, hareketliliğin katılımcıların ekran bağımlılığı konusundaki pedagojik anlayışlarını güçlendirmede güçlü bir etki yarattığını göstermektedir. Katılımcılar yalnızca belirtileri tanımakla kalmamış, aynı zamanda nedenleri yorumlama ve uygun eğitimsel yanıtları fark etme konusunda da gelişim göstermiştir.

Soru 2

Girdi: *“Öğrencilerin ekran süresini azaltmaya yardımcı olan alternatif etkinlikler önerebiliyorum.”*

Çıktı: *“Öğrencilerin ekran süresini azaltmaya yardımcı olan yeni, yaratıcı sanat temelli yöntemler öğrendim.”*

Girdi anketi sonuçları, ikinci hareketliliğin başlangıcında katılımcıların öğrencilerin ekran süresini azaltmaya yönelik alternatif etkinlikler önerme konusundaki özgüvenlerinin mevcut olduğunu, ancak grup genelinde hâlâ kararsız ve dağınık bir tablo sergilediğini göstermektedir. Bu soruya tüm katılımcılar yanıt vermiştir (16/16) ve yanıtların dağılımı orta düzey bir başlangıç seviyesine işaret etmektedir. Girdi sonuçlarına göre 7 katılımcı “Katılıyorum”, 7 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum”, 1 katılımcı ise “Katılmıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Bu durum, grubun neredeyse yarısının çevrimdışı alternatif etkinlikler önerebileceğini düşündüğünü, ancak benzer büyüklükte bir grubun hâlâ belirsizlik yaşadığını göstermektedir. Bu belirsizlik, pratik fikirlerin, somut örneklerin veya yapılandırılmış yaklaşımların henüz herkes için yeterince yerleşmediğine işaret etmektedir.

Çıktı anketi sonuçları, hareketliliğin sonunda açık bir gelişim olduğunu göstermektedir; özellikle de çıktı ifadesinin genel alternatiflerden ziyade yaratıcı, sanat temelli yöntemlere odaklanması bu gelişimi daha görünür kılmaktadır. Bu soruya da tüm katılımcılar yanıt vermiştir (16/16) ve olumlu yanıtlar yönünde güçlü ve ölçülebilir bir kayma gözlemlenmiştir. Çıktı sonuçlarında 9 katılımcı “Katılıyorum”, 5 katılımcı “Kesinlikle katılıyorum” seçeneğini işaretlerken, yalnızca 1 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum” ve 1 katılımcı “Katılmıyorum” yanıtını vermiştir. Bu veriler, 16 katılımcının 14’ünün hareketliliği net biçimde olumlu bir değerlendirmeye tamamladığını ve programın, ekran süresinin azaltılmasını destekleyen kullanılabilir ve somut yaratıcı yöntemler kazandırdığını düşündüklerini ortaya koymaktadır.

Girdi ve çıktı sonuçları karşılaştırıldığında, en belirgin değişim belirsizliğin azalmasıdır. Girdi verilerinde yüksek sayıda bulunan kararsız yanıtlar (7/16), çıktı anketinde keskin biçimde azalarak 1/16’ya düşmüştür. Aynı zamanda güçlü bir güven düzeyi ortaya çıkmıştır: “Kesinlikle katılıyorum” yanıtları yalnızca hareketlilik sonrasında görülmüş (5/16), bu da bazı katılımcıların öğrenilen yöntemlerin pratik değeri ve aktarılabilirliği konusunda daha yüksek bir kesinliğe ulaştığını göstermektedir. Her ne kadar hareketlilik öncesinde ve sonrasında 1’er adet olumsuz yanıt (1/16) korunmuş olsa da, genel eğilim grubun büyük çoğunluğu açısından olumlu görüş ve uygulamaya hazır olma yönünde ilerlemiştir.

Soru 3

Girdi: “Öğretim uygulamamda yaratıcı sanatsal etkinlikleri kendimden emin bir şekilde kullanırım.”

Çıktı: “Sanat temelli öğrenme etkinliklerini planlama ve uygulama konusunda daha kendime güveniyorum.”

Girdi anketi sonuçları, hareketliliğin başlangıcında katılımcıların kendi öğretim uygulamalarında yaratıcı sanatsal etkinlikleri kullanma konusundaki öz güvenlerinin genel olarak olumlu olduğunu, ancak grup genelinde henüz tam olarak tutarlı bir düzeye ulaşmadığını göstermektedir. Bu soruya tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir, böylece eksiksiz bir başlangıç veri seti elde edilmiştir. Yanıtların dağılımına göre 7 katılımcı “Katılıyorum”, 8 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum”, 1 katılımcı ise “Katılmıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Bu tablo, birçok katılımcının yaratıcı etkinliklerle ilgili belli bir deneyime sahip olduğunu, ancak grubun önemli bir kısmı için bu öz güvenin henüz istikrarlı olmadığını göstermektedir. Kararsız yanıtların yüksek sayısı, bazı öğretmenlerin sanatsal unsurları zaman zaman kullandıklarını, ancak bunları düzenli, planlı ve metodolojik bir çerçevede uygulamaya tam olarak hazır hissetmediklerini düşündürmektedir.

Çıktı anketi sonuçları, hareketliliğin sonunda belirgin bir gelişim olduğunu ortaya koymaktadır. Çıktı ifadesi, yaratıcı sanatsal etkinlikleri yalnızca “kullanmak”tan ziyade, sanat temelli öğrenme etkinliklerini planlama ve uygulama konusunda güven kazanmaya odaklanmaktadır. Bu ayrım önemlidir, çünkü daha derin bir pedagojik yeterlilik düzeyini yansıtır: yapılandırılmış hazırlık, amaçlı uygulama ve sanat temelli yöntemlerin öğretim sürecine tutarlı ve bilinçli biçimde entegre edilmesi. Çıktı anketinde de tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir ve yanıtlar güçlü biçimde olumlu kategorilere kaymıştır: 8 katılımcı “Katılıyorum”, 6 katılımcı “Kesinlikle katılıyorum” seçeneğini işaretlemiş, yalnızca 2 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum” düzeyinde kalmıştır. Dikkat çekici biçimde, çıktı anketinde hiçbir katılımcı “Katılmıyorum” seçeneğini işaretlememiştir.

Girdi ve çıktı sonuçları karşılaştırıldığında, en önemli değişim belirsizlikten uygulamaya dönük güvene doğru yaşanan kaymadır. Başlangıç verilerinde 8 kararsız yanıt ve 1 olumsuz yanıt bulunurken, çıktı sonuçlarında kararsızlık önemli ölçüde azalmış (8’den 2’ye düşmüş) ve olumsuz yanıt tamamen ortadan kalkmıştır (1’den 0’a). Aynı zamanda güçlü bir yeterlilik göstergesi olarak “Kesinlikle katılıyorum” yanıtları ortaya çıkmıştır: Hareketlilik sonrasında 6 katılımcı bu seçeneği işaretlemiştir. Bu durum, programın yalnızca genel öz güveni artırmakla kalmadığını, aynı zamanda katılımcıların daha yüksek ve daha sağlam bir hazır oluş düzeyine ulaşmalarını sağladığını göstermektedir.

Bulgular, hareketliliğin katılımcıları sanatsal etkinlikleri ara sıra veya tereddütle kullanma durumundan, sanat temelli öğrenme deneyimlerini planlama ve uygulama konusunda net bir yetkinliğe taşıdığını göstermektedir. Bu sonuç, hareketliliğin temel hedefi olan aşırı ekran kullanımına yaratıcı ve çevrimdışı pedagojik alternatifler sunma amacını doğrudan desteklemektedir.

Soru 4

Girdi: “Sanatı (çizim, el işi, resim) motive edici ve terapötik bir araç olarak kullanabilirim.”

Çıktı: “Sanat etkinliklerini öğrencilerin motivasyonunu artırmak için bir araç olarak kullanabiliyorum.”

Girdi anketi sonuçları, hareketliliğin başlangıcında katılımcıların sanatı (çizim, el işi veya resim gibi etkinlikleri) motive edici ve terapötik bir araç olarak kullanma konusundaki algılanan yeterliliklerinin mevcut olduğunu, ancak grup genelinde henüz tam olarak güvenli ve istikrarlı olmadığını göstermektedir. Bu soruya tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir, böylece eksiksiz bir başlangıç veri seti elde edilmiştir. Yanıtların dağılımı şu şekildedir: 7 katılımcı “Katılıyorum”, 7 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum” ve 2 katılımcı “Katılmıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Bu dağılım, grubun yaklaşık yarısının sanatı destekleyici bir eğitim aracı olarak kullanabileceğini düşündüğünü, ancak benzer büyüklükte bir grubun hâlâ emin olmadığını ve küçük bir grubun sanatı motivasyonel veya terapötik amaçlarla uygulamaya hazır hissetmediğini göstermektedir. Bu başlangıç durumu, birçok katılımcının sanatsal etkinlikleri daha çok yaratıcılık ve ifade ile ilişkilendirmiş olabileceğini, ancak bunları öğrencilerin motivasyonunu, duygusal durumunu veya katılımını bilinçli şekilde etkilemek için kullanma konusunda yeterli güvene sahip olmadıklarını düşündürmektedir.

Çıktı anketi sonuçları, hareketliliğin sonunda belirgin bir gelişme olduğunu ve özellikle motivasyonun somut bir pedagojik hedef olarak öne çıktığını göstermektedir. Bu soruya da tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir ve genel dağılım olumlu yönde değişmiştir. Çıktı sonuçlarına göre 9 katılımcı “Katılıyorum”, 5 katılımcı “Kesinlikle katılıyorum” seçeneğini işaretlemiş, yalnızca 2 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum” düzeyinde kalmıştır. Önemli bir nokta olarak, çıktı anketinde “Katılmıyorum” yanıtı hiç görülmemiştir. Bu durum, hareketliliğin katılımcıların sanatı yalnızca yaratıcı bir etkinlik olarak değil, aynı zamanda öğrencilerin motivasyonunu ve katılımını artırmaya yönelik amaçlı bir pedagojik yöntem olarak kullanma hazır oluşunu güçlendirdiğini göstermektedir. Bu sonuç, programın temel odağıyla güçlü biçimde örtüşmektedir.

Girdi ve çıktı sonuçları karşılaştırıldığında, en güçlü ölçülebilir gelişme belirsizlik ve olumsuz görüşlerin azalmasında görülmektedir. Başlangıç verilerinde 7 kararsız ve 2 olumsuz yanıt bulunurken, çıktı sonuçlarında kararsızlık önemli ölçüde azalmış (7’den 2’ye) ve olumsuz yanıt tamamen ortadan kalkmıştır (2’den 0’a). Aynı zamanda, güçlü bir yeterlilik göstergesi olarak “Kesinlikle katılıyorum” yanıtları ortaya çıkmıştır: hareketlilik sonrasında 5 katılımcı bu seçeneği işaretlemiştir; bu durum başlangıçta mevcut değildi. Bu bulgu, bazı katılımcıların sanat temelli etkinliklerin motivasyonel değerine ilişkin daha sağlam ve net bir yeterlilik düzeyine ulaştıklarını göstermektedir.

Genel olarak, Soru 4’ün sonuçları, hareketliliğin katılımcıların sanatsal etkinlikleri daha bilinçli ve amaçlı bir pedagojik araç olarak kullanmalarını desteklediğini doğrulamaktadır. Katılımcılar, kısmi güven ve belirsizlikten, sanat temelli yöntemleri öğrencilerin motivasyonunu artırmak için pratik ve etkili araçlar olarak görmeye doğru ilerlemiştir. Bu gelişim, günlük eğitim uygulamalarında ekran temelli etkinliklere olan bağımlılığı azaltabilecek etkileyici ve çevrimdışı alternatifler oluşturma açısından önemli bir adımı temsil etmektedir.

Soru 5

Girdi: “Sanatsal etkinlikler aracılığıyla öğrencilerin kendini ifade etmesini ve duygusal iyi oluşunu nasıl destekleyeceğimi biliyorum.”

Çıktı: “Sanatsal etkinlikler aracılığıyla öğrencilerin duygusal ifade becerilerini ve yaratıcılıklarını daha etkili bir şekilde destekleyebiliyorum.”

Girdi anketi sonuçları, hareketliliğin başlangıcında katılımcıların sanatsal etkinlikler yoluyla öğrencilerin kendini ifade etmesini ve duygusal iyi oluşunu destekleme konusundaki algılanan yeterliliklerinin mevcut olduğunu, ancak grup genelinde henüz tam olarak tutarlı olmadığını göstermektedir. Bu soruya tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir, böylece eksiksiz bir başlangıç veri seti elde edilmiştir. Yanıtların dağılımına bakıldığında 6 katılımcı “Katılıyorum”, 8 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum” ve 2 katılımcı “Katılmıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Bu tablo, grubun bir bölümünün sanatı duygusal gelişimi destekleyen bir araç olarak kullanabildiğini düşündüğünü, ancak birçok katılımcının bu tür yaklaşımları gerçek eğitim ortamlarında ne kadar güvenle ve etkili biçimde uygulayabilecekleri konusunda hâlâ emin olmadığını göstermektedir. Kararsız yanıtların yüksek oranı, katılımcıların sanatsal etkinliklerin duygusal destek potansiyelini fark ettiklerini, ancak bunları güvenle uygulamak için yeterli deneyim, yapı veya yöntemsel netliğe henüz sahip olmadıklarını düşündürmektedir.

Çıktı anketi sonuçları, hareketliliğin sonunda belirgin ve olumlu bir değişim olduğunu ortaya koymaktadır. Çıktı ifadesi aynı tematik odağı korumakla birlikte, sanatsal etkinlikler aracılığıyla duygusal ifade ve yaratıcılığı destekleme konusunda daha güçlü bir yeterliliği vurgulamaktadır. Bu soruya da tüm 16 katılımcı yanıt vermiştir ve sonuçlar güven düzeyinde önemli bir artış olduğunu göstermektedir: 9 katılımcı “Katılıyorum”, 6 katılımcı “Kesinlikle katılıyorum” seçeneğini işaretlemiş, yalnızca 1 katılımcı “Kararsız / kısmen katılıyorum” düzeyinde kalmıştır. Önemli bir bulgu olarak, çıktı anketinde “Katılmıyorum” yanıtı hiç görülmemiştir. Bu durum, hareketlilik sonrasında katılımcıların yalnızca bilgi kazanmadıklarını, aynı zamanda sanat temelli uygulamaları duygusal ifade, yaratıcılık ve öğrenci iyi oluşunu desteklemek için anlamlı ve uygulanabilir araçlar olarak kullanabileceklerine daha güçlü biçimde inandıklarını göstermektedir.

Girdi ve çıktı sonuçları karşılaştırıldığında, en belirgin değişim belirsizliğin güçlü biçimde azalması ve daha yüksek düzeyde güvenin ortaya çıkmasıdır. Kararsız yanıtlar girdi aşamasında 8 katılımcıdan, çıktı aşamasında yalnızca 1 katılımcıya düşmüştür; bu da katılımcıların büyük çoğunluğunun “kısmen evet, kısmen emin değilim” konumunun ötesine geçtiğini göstermektedir. Olumsuz görüşler de tamamen ortadan kalkmıştır (2’den 0’a). Aynı zamanda, “Kesinlikle katılıyorum” yanıtlarının 6 katılımcı tarafından seçilmesi, hareketliliğin yüzeysel bir tutum değişikliğinden ziyade daha derin ve istikrarlı bir yeterlilik gelişimini desteklediğini ortaya koymaktadır.

Soru 6

Girdi: *“Bir öğrencinin günün büyük bir kısmını video oyunları oynayarak geçirdiği ve çevrimdışı etkinliklere katılmayı reddettiği bir durumda ne yaptınız?”*

Çıktı: *“Hareketlilik süresince öğrendiğiniz yöntemlerin yüzde kaçını kurumunuzda uygulamayı planlıyorsunuz?”*

Bu soru açık uçlu olduğu için, katılımcıların katılım düzeylerini ölçmekten ziyade, pratikte nasıl tepki vereceklerini, hangi tür müdahale adımlarını anlamlı gördüklerini ve hareketlilik öncesinde problem çözme yaklaşımlarının ne kadar yapılandırılmış olduğunu ortaya koymaktadır. Senaryo yalnızca aşırı ekran kullanımını değil, aynı zamanda öğrencinin çevrimdışı katılımı tamamen reddetmesi nedeniyle daha derin bir motivasyon engelini de yansıtmaktadır. Bu durum, basit kısıtlamaların ötesinde, aşamalı motivasyon geliştirme, duygusal anlayış ve öğrenciyi dijital olmayan rutinlere yeniden bağlayabilecek gerçekçi alternatifler gerektiren karmaşık bir pedagojik sorun olarak değerlendirilmektedir.

Çıktı anketi ise odağı, bir müdahale planını tanımlamaktan ziyade, uygulama niyetinin daha ölçülebilir bir şekilde değerlendirilmesine kaydırmaktadır. Yüzdeye dayalı yanıt formatı, katılımcıları kurumlarının koşullarını, zaman kısıtlarını, öğrenci ihtiyaçlarını ve mevcut kaynakları dikkate alarak, hareketlilik çıktılarının günlük mesleki ortamlarında ne ölçüde uygulanabilir olduğunu gerçekçi biçimde değerlendirmeye teşvik etmektedir.

Girdi ve çıktı perspektifleri karşılaştırıldığında, Soru 6'nın, ikinci hareketliliğin genel mantığıyla uyumlu net bir gelişim yolunu yansıttığı görülmektedir. Girdi sorusu, problemlerli ekran kullanımına profesyonel muhakeme ve müdahale planlaması yoluyla yanıt verme konusundaki başlangıç düzeyi hazırlığı ortaya koymaktadır. Buna karşılık çıktı sorusu, mesleki gelişimin daha sonuç odaklı bir boyutunu yansıtmaktadır: Katılımcıların, öğrendikleri yaratıcı ve sanat temelli yöntemleri gerçek kurumsal ortamlara aktarabileceklerine ne ölçüde inandıkları.

Genel olarak Soru 6, ikinci hareketliliğin ekran bağımlılığını yalnızca davranışsal bir sorun olarak ele almakla kalmadığını, aynı zamanda katılımcıları somut ve kurumsal düzeyde uygulamaya yönlendirdiğini desteklemektedir. Girdi senaryosu ile çıktıdaki uygulama sorusu arasındaki bağlantı, katılımcıların problem farkındalığından çözüm üretmeye doğru yönlendirildiğini ve bu süreçte yaratıcı, sanat temelli yaklaşımların, aşırı video oyunu kullanımı ve ekran temelli rutinlere karşı gerçekçi ve motive edici alternatifler olarak öne çıktığını göstermektedir.

Soru 7

Girdi: “Grubun yarısının sanatla ilgili bir etkinlikte üretmek ya da sürece katılmak istemediği bir durumu nasıl ele alırdınız?”

Çıktı: “Öğretim uygulamanızda ilk olarak hangi yöntemleri kullanmayı planlıyorsunuz?”

Soru 7’ye ait girdi anketi sonuçları, katılımcıların sanat temelli öğrenme etkinlikleri sırasında ortaya çıkan direnç ve eşit olmayan katılım durumlarını yönetmeye yönelik başlangıç düzeyindeki hazırlıklarının anlamak açısından değerli niteliksel içgörüler sunmaktadır. Tanımlanan senaryo—grubun yarısının sanatsal bir etkinliğe katılmak ya da üretmek istememesi—özellikle yaygın eğitim ve deneyim temelli öğrenme ortamlarında yaratıcı eğitimde sıkça karşılaşılan gerçekçi bir zorluğu yansıtmaktadır. Bu tür isteksizlik; özgüven eksikliği, yargılanma korkusu, düşük motivasyon, yaratıcı ifade konusunda rahatsızlık ya da sanat temelli etkinliklerin “herkese uygun olmadığı” algısından kaynaklanabilmektedir. Girdi sorusu açık uçlu olduğu için, katılımcıların yalnızca pratik müdahale fikirlerini değil, aynı zamanda kapsayıcılık, duygusal güvenlik, grup dinamikleri ve etkinliklerin esnek biçimde uyarlanması konularında ne ölçüde düşünebildiklerini de ortaya koymaktadır. Bu nedenle başlangıç aşamasında bu soru, öğretmenlerin dirence nasıl yanıt vereceklerini ve öğrenme sürecini yapıcı ve destekleyici şekilde nasıl sürdürebileceklerini yansıtmaktadır. Çıktı sorusu ise odağı problemle başa çıkmaktan uygulamaya yönelik somut tercihlere kaydırmaktadır. Katılımcılara öğretim uygulamalarında ilk olarak hangi yöntemleri kullanacaklarının sorulması, öğrenilen yöntemlerin aktarılabilirliğini ve önceliklendirilmesini öne çıkarmaktadır. Bu yaklaşım, özellikle yaratıcı sanat temelli bir hareketlilik bağlamında oldukça anlamlıdır; çünkü katılımcıların hangi yöntemleri en gerçekçi, etkili ve hemen uygulanabilir bulduklarını göstermektedir.

Girdi ve çıktı perspektifleri birlikte değerlendirildiğinde, net ve tutarlı bir gelişim yolu gözlemlenmektedir. Girdi sorusu, isteksizlik ve katılım engellerini yönetmeye odaklanırken; çıktı sorusu, hareketlilik sırasında öğrenilen yöntemlerin seçilmesi ve önceliklendirilmesine odaklanmaktadır. Bu iki soru birlikte ele alındığında, reaktif problem çözmeden proaktif planlamaya doğru bir geçiş ortaya çıkmaktadır. Bu değişim, hareketliliğin öğretmenleri yalnızca dirençle başa çıkma konusunda desteklemekle kalmadığını, aynı zamanda gerçek eğitim ortamlarında hemen uygulanabilecek yapılandırılmış bir sanat temelli yöntemler seti geliştirmelerine de yardımcı olduğunu göstermektedir.

Soru 8

Çıktı: “Hareketlilik mesleki gelişiminize ne ölçüde katkıda bulundu?”

Çıktı anketine verilen yanıtlara dayanarak, katılımcılar hareketliliğin mesleki gelişimlerine olan etkisini genel olarak olumlu şekilde değerlendirmiştir. Yanıtların dağılımı, programın yalnızca bilgilendirici değil, aynı zamanda pratik açıdan faydalı ve yeterlilik geliştirici olarak algılandığını göstermektedir. Bu bulgu, ikinci hareketliliğin genel öğrenme yapısıyla tutarlıdır; zira program, kuramsal bilgiyi uygulamalı yaratıcı etkinlikler ve yansıtıcı öğrenme süreçleriyle birleştirmiştir. Bu yaklaşım sayesinde katılımcılar, edindikleri bilgileri gerçek eğitim bağlamlarıyla ilişkilendirebilmiş ve hareketliliği pedagojik özgüvenlerini ve yöntemsel donanımlarını güçlendiren anlamlı bir ilerleme adımı olarak değerlendirmiştir.

Sanat temelli bir dijital detoks hareketliliği bağlamında mesleki gelişim, birbiriyle bağlantılı birden fazla boyutta ele alınabilir: ekran bağımlılığının nedenlerine ilişkin daha derin kavramsal anlayış kazanılması, öğretmenlerin öğrencileri yaratıcı çevrimdışı alternatiflerle sürece dahil etme becerilerinin güçlenmesi, sınıf içi motivasyonun ve kapsayıcılığın artırılması, ayrıca duygusal iyi oluş ve öz ifade becerilerini desteklemeye yönelik araçların genişletilmesi.

Genel olarak Soru 8, hareketliliğin mesleki etkisine dair kapsamlı bir kapanış göstergesi sunarak değerlendirme raporunu güçlendirmektedir. Girdi verisiyle doğrudan bir karşılaştırma yapılmamış olsa bile, sonuçlar katılımcıların hareketliliği tek seferlik bir deneyim olarak değil; aksine yeterlilik gelişimine, uygulamaya hazır olmaya ve yaratıcı sanat temelli yöntemleri ekran süresiyle ilgili zorluklara anlamlı pedagojik yanıtlar olarak uygulama konusunda güven kazandıran bir program olarak algıladıklarını açıkça ortaya koymaktadır.

Soru 9

Çıktı: “Çalışmalarınıza derhal entegre edeceğiniz üç yeni sanatsal teknik veya yöntemi listeleyiniz.”

Bu soruya tüm katılımcılar yanıt vermiştir (16/16) ve her katılımcı üç teknik belirtmiştir; bu da toplamda 48 farklı yöntem/fikir ortaya çıkmasını sağlamıştır. Bu durum, hareketliliğin yüksek düzeyde doğrudan aktarılabilirlik sağladığının güçlü bir göstergesidir. Katılımcıların yalnızca ilham almakla kalmayıp, aynı zamanda günlük eğitim uygulamalarında hemen kullanabileceklerini düşündükleri somut sanat temelli araçlarla donatıldıkları açıkça görülmektedir.

Yanıtların içerik analizi, birkaç tekrar eden yöntem kümesini ortaya koymaktadır. En sık belirtilen tekniklerden biri “yaratıcı kolaj” olmuştur ve 5 yanıtta (5/16) yer almıştır. Bu durum, kolaj temelli etkinliklerin farklı yaş gruplarına ve öğrenme bağlamlarına kolayca uyarlanabilir, uygulanması pratik ve esnek yöntemler olarak algılandığını göstermektedir. Bu nedenle katılımcılar için kurumlarına döndüklerinde uygulanabilecek güçlü bir “ilk adım” yöntemi olarak öne çıkmıştır.

Bir diğerk belirgin yöntem grubu ise rahatlamaya odaklı sanatsal etkinliklerdir ve 4 yanıtta (4/16) belirtilmiştir. Bu bulgu, katılımcıların sanatı yalnızca yaratıcılığı geliştiren bir araç olarak değil, aynı zamanda sakinleştirici ve destekleyici pedagojik uygulamalar olarak da değerlendirdiklerini göstermektedir. Dijital detoks bağlamında bu son derece önemlidir; çünkü bu tür etkinlikler, dijital aşırı uyarılmanın etkilerini daha yavaş tempolu, duygusal olarak güvenli ve çevrimdışı deneyimlerle dengelemeye yardımcı olur.

Benzer şekilde güçlü bir tema, duygusal ifadeyi destekleyen çizim ve sanat etkinlikleri olmuştur. “Duygu ifadesine yönelik çizim” ve benzeri formatlar 4 yanıtta (4/16) yer almıştır. Bu durum, katılımcıların sanatsal etkinlikleri yalnızca yaratıcı sınıf çalışmaları olarak değil, aynı zamanda duygusal işleme ve öz ifade araçları olarak görmeye başladıklarını göstermektedir. Bu sonuç, ekran bağımlılığı farkındalığını duygusal açıdan destekleyici ve sözsüz pedagojik yaklaşımlarla ilişkilendiren hareketliliğin temel odağıyla güçlü bir uyum içindedir.

Hareket temelli yaratıcılık da yanıtlar arasında güçlü biçimde yer almıştır. “Yaratıcı hareket etkinlikleri/görevleri” 5 yanıtta (5/16) belirtilmiştir. Bu bulgu, katılımcıların fiziksel aktiviteyi yaratıcı ifadeyle birleştiren yöntemleri özellikle değerli bulduklarını göstermektedir. Bu tür etkinlikler, ekran temelli pasif katılıma karşı aktif, bedensel ve katılımcı alternatifler sunduğu için dijital detoks hareketliliği açısından son derece anlamlıdır; motivasyonu, katılımı ve gerçek yaşam sosyal etkileşimini destekler.

Buna ek olarak, birçok katılımcı işbirlikçi üretim biçimlerini vurgulamıştır. Farklı “işbirlikçi yaratım” ifadeleri 4 yanıtta (4/16) yer almıştır. Bu durum, katılımcıların yalnızca bireysel sanatsal tekniklere değil, aynı zamanda grup bağlarını, ekran işbirliğini ve topluluk temelli öğrenmeyi güçlendiren yöntemlere de odaklandıklarını göstermektedir. Bu unsurlar, öğrencileri çevrimdışı etkinliklere dahil etmek ve daha sağlıklı günlük rutinler oluşturmak açısından kritik öneme sahiptir.

Son olarak, yanıtlar uygulamalı, atölye temelli ve el işi odaklı yöntemleri de içermektedir. “Deneyimsel atölyeler” 2 yanıtta (2/16) yer almış, el işi temelli yöntemler ise farklı bireysel yanıtlarda tekrar etmiştir. Bu durum, katılımcıların okul ortamlarına kolayca entegre edilebilen, dokunsal ve pratik etkinlikleri değerli bulduklarını göstermektedir; bu tür etkinlikler dikkat, katılım ve çevrimdışı etkileşimi doğal biçimde destekler.

Genel olarak Soru 9, hareketliliğin yüksek düzeyde pratik ve pedagojik geçerliliğe sahip olduğunu güçlü biçimde ortaya koymaktadır. Katılımcılar genel izlenimler yerine, derhal uygulamayı planladıkları somut yöntemler sunmuşlardır. Yaratıcı kolaj, rahatlama odaklı sanat etkinlikleri, duygusal ifade çizimleri, yaratıcı hareket çalışmaları ve işbirlikçi üretim gibi tekniklerin baskınlığı, katılımcıların sanat temelli öğrenmeyi çok işlevli bir pedagojik araç olarak algıladıklarını doğrulamaktadır. Bu araçlar motivasyonu, duygusal iyi oluşu, grup uyumunu ve anlamlı çevrimdışı katılımı desteklemekte olup, eğitim uygulamalarında aşırı ekran kullanımına gerçekçi alternatifler sunma yönündeki hareketliliğin temel hedefini doğrudan yansıtmaktadır.

Soru 10

Çıktı: “Programın pedagojik ve mesleki açıdan en büyük başarısının ne olduğunu düşünüyorsunuz?”

Tüm katılımcılar bu son yansıtıcı soruya yanıt vermiştir (16/16 yanıt). Bu durum, programın mesleki ve pedagojik etkisinin nasıl algılandığını gösteren güçlü bir nitel kapanış göstergesi sunmaktadır. Yanıtlar açıkça, katılımcıların belirsiz veya tamamen genel geri bildirimler vermek yerine somut kazanımlar ve kişisel çıkarımlar belirleyebildiklerini göstermektedir. Bu da hareketliliğin, katılımcıların günlük mesleki uygulamalarıyla ilişkilendirebildikleri, tanınabilir çıktılar ürettiğini göstermektedir. Yanıtlarda öne çıkan baskın tema, sanatın öğretim uygulamalarına entegrasyonu olmuştur; bu tema yanıtların önemli bir bölümünde açık ya da örtük şekilde yer almıştır (16 yanıtın 8’i). Katılımcılar, en önemli kazanımlardan birinin sanatı yalnızca ara sıra yapılan yaratıcı bir etkinlik olarak değil, öğretim yapılarına bilinçli şekilde entegre edilebilen bir eğitim aracı olarak kullanmayı öğrenmek olduğunu vurgulamışlardır. Bu sonuç, programın ekranla ilişkili zorluklara yanıt olarak yaratıcı ve çevrimdışı pedagojiyi güçlendirmeyi amaçlaması nedeniyle, hareketlilik bağlamında özellikle anlamlıdır.

İkinci güçlü başarı alanı, sanat yoluyla öğrencilerin duygusal gelişimini ve kendini ifade etmesini destekleme ile ilgilidir ve 16 yanıtın 6’sında dile getirilmiştir. Birçok katılımcı, en büyük kazanımlarını öğrencilerin duygularını ifade etmelerine yardımcı olan, yaratıcılığı geliştiren ya da kendilerini duygusal olarak daha güvende ve derse daha bağlı hissetmelerini sağlayan teknikleri öğrenmek olarak tanımlamıştır. Bu yansımalar, hareketliliğin sanat temelli öğrenmenin yalnızca “güzel bir şey yapmak”tan ibaret olmadığını; aksine duygusal destek, öğrenci iyi oluşu ve daha derin pedagojik bağ kurma açısından bir yöntem olarak algılandığını doğrulamaktadır. Bunlar, ekran bağımlılığı ve davranışsal geri çekilme gibi sorunların ele alınmasında kilit unsurlardır. Bir diğer açık sonuç ise programın, sanat temelli alternatifler yoluyla ekran süresinin azaltılmasına ve dijital detoks farkındalığının artırılmasına katkısıdır; bu durum 16 yanıtın 4’ünde doğrudan belirtilmiştir. Bu yanıtlar, katılımcıların hareketliliğin yaratıcı içeriğini temel hedefiyle ilişkilendirdiklerini göstermektedir: öğrencilerin ekranlara olan bağımlılığını azaltabilecek ya da yerini alabilecek anlamlı ve motive edici çevrimdışı etkinlikler sunmak. Bu da program içeriğinin gerçek eğitimsel bağlama açık bir şekilde aktarıldığını göstermektedir. Buna ek olarak, bazı yanıtlar yeni pratik araçlar ve yaratıcı öğretim stratejileri gibi daha geniş mesleki kazanımları (16 yanıtın 4’ü) ve öğrenci motivasyonu ile katılımına dair yeni bakış açıları edinimini (16 yanıtın 3’ü) vurgulamıştır. Bu noktalar, katılımcıların hareketliliği yalnızca teorik bir deneyim olarak görmediklerini; aksine öğretim yeterliklerini ve daha ilgi çekici öğrenme ortamları tasarlama becerilerini doğrudan güçlendiren bir süreç olarak algıladıklarını teyit etmektedir. Genel olarak, 10 soru katılımcıların programın en büyük başarısını, pratik yöntemlerin edinilmesi ile daha derin bir pedagojik yeniden düşünmenin birleşimi olarak gördüklerini doğrulamaktadır. Yanıtlar, öğretmenlerin hareketlilikten, yaratıcı ve sanat temelli yöntemleri günlük öğretime entegre etme konusunda daha güçlü bir kapasiteyle ayrıldıklarını ve aynı zamanda bu araçların ekranla ilişkili zorlukların ele alınmasında sahip olduğu duygusal ve motivasyonel değeri fark ettiklerini göstermektedir. Bu nedenle bu soru, değerlendirme raporunun güçlü bir kapanış unsuru olarak öne çıkmakta; katılımcıların kendi ifadeleriyle mesleki etkiyi yansıtmakta ve programın anlamlı ve aktarılabilir pedagojik gelişim sağladığını doğrulamaktadır.

Özet

İkinci hareketliliğin değerlendirme sonuçları, katılımcıların bilgi düzeylerinde, yöntemsel özgüvenlerinde ve pedagojik hazırbulunuşluklarında açık ve olumlu bir gelişme olduğunu göstermektedir. Girdi anketi, katılımcıların ekran bağımlılığı ve yaratıcı eğitimin önemini farkında olduklarını ortaya koysa da, sanat temelli yöntemleri uygulamaya yönelik özgüvenlerinin başlangıçta düzensiz ve çoğu zaman sınırlı olduğunu göstermiştir.

Hareketlilik sonunda elde edilen çıktı sonuçları, katılımcıların ekran bağımlılığı ve bunun pedagojik etkileri konusunda daha derin bir anlayış kazandıklarını ve yaratıcı ile sanatsal etkinlikleri ekran temelli katılıma etkili alternatifler olarak kullanma konusunda kendilerini daha güvende hissettiklerini ortaya koymaktadır. Katılımcılar; motivasyonu desteklemek, duygusal ifadeyi güçlendirmek ve öğrencilerin iyi oluşunu artırmak amacıyla sanat temelli yöntemleri uygulamaya yönelik hazırbulunuşluklarının arttığını, ayrıca öğrenilen teknikleri günlük öğretim uygulamalarına entegre etme konusunda güçlü bir niyet taşıdıklarını ifade etmişlerdir.

Genel olarak bulgular, hareketliliğin katılımcıların mesleki yeterliklerini başarıyla güçlendirdiğini doğrulamaktadır. Bu güçlenme, pratik ve aktarılabılır sanat temelli araçların sunulması ve eğitimde ekranla ilişkili zorlukların ele alınmasında yaratıcılığın daha özgüvenli, yapılandırılmış ve bilinçli bir şekilde kullanılmasının desteklenmesi yoluyla sağlanmıştır.

